

PSALM LXXXVII.

My bewesen veel weldaden ;

En my verlost uyt den noot

Der hellen, en van der doot.

Heer, de wreed' onder hen allen

Met kracht my gantsch overvallen ;

Na mijn leven sy al staen ,

Sonder u te mercken aen.

8 Maer gy zijt goet en genadigh ,

Barmhertigh ende weldadigh.

Lanckmoedigh tot toornigheyt ,

Bestendigh in der waerheyt.

Wilt my goedighlick aenschouwen ,

Sterckt my oock in dit benouwen :

Helpt my, en maeckt onvertsaecht

Den knecht van uwer dienstmaecht.

9 Wilt my doch een teecken geven ,

Op dat mijn vyanden beven ,

Als sy sien sullen, Heer milt ,

Dat gy my steeds bystaen wilt.

Den LXXXVII. Psalm.

Godt heeft sijn Huys vast ge-

grondet met vreden Op den heyl'gen

bergen die hy bemint ; Tot Zions

poorten is hy meer gelint Dan

tot alle Jacobs schoone woonsteden.

2 Men hoort van n, o stadt Godts

hoogh verheven , Grootte dingen ;

Egypten en Babel Werden (spreekt

Godt) onderwesen soo wel, Dat sy tot

mijn volck werden aengeschreven.

3 Tyriërs, Palestiners ende Mooren

Sullen in mijn Kercke voort-

gebracht zijn. Men sal spreken, dat

in dat Zion mijn Allerley volck

by een my wert geboren.

4 Godt sal Zion bouwen met sijn

hant krachtigh : Uyt allen spraken

hy de sijne sal Roepen : dan wert ge-

seyt van desen al Dat' in Zion al

t'samen zijn woonachtigh.

5 Dies wilt nu opentlick en vrolick

singen, Op den basuynen verkon-

dicht sijn eer, In u Zion sal wesen ,

(spreekt de Heer) Rijckdom en

overvloed van allen dingen.

Den LXXXVIII. Psalm.

Heer, die my dus langh

hebt behoedt ; Ick roep al-

tijt